

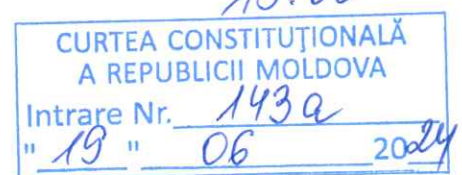
Deputat în Parlamentul
Republicii Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
str. Alexandru Lăpușeanu nr. 28,
Chișinău MD 2004, Republica Moldova

SESIZARE

*prezentată în conformitate cu art. 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie
1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin. (1) lit. g) și 39 din
Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995*

**pentru controlul constituționalității prevederilor art.3 alin.(1), lit. „i”
din Legea nr. 133 din 17.06.2016, privind declararea averii și
a intereselor personale**

I – AUTORUL SESIZĂRII

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova
Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt 105,
Chișinău 2073

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Declararea neconstituționalității art.3 alin.(1), lit. „i” din Legea nr. 133 din 17.06.2016, privind declararea averii și a intereselor personale, publicată în Monitorul Oficial nr.245-246, art. 513 din 30.07.2016, ca fiind contrare prevederilor art. art. 20, art. 26 din Constituție, aplicate în coroborare cu art. 1 alin.(3), art. 4, art.16, art. 54 alin.(3) din Constituție și art. 6§1 din CEDO.

III – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

1. Proiectul de lege privind declararea averii și intereselor personale, a fost prezentat Parlamentului spre examinare de către Guvern, la data de 18/02/2016.
2. La data de 26/02/2016 proiectul Legii privind declararea averii și intereselor personale, în redacția aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 127 din 16/02/2016, publicată în Monitorul Oficial (MO) nr. 43 din 23/02/2016, a fost adoptat în primă lectură.
3. În varianta proiectului de lege prezentat de Guvern, „**Subiecții declarării averii și intereselor personale**”, art. 3 alin. (1), includea șapte categorii de subiecți ai declarării, numerotate cu litera „a”-„g”.
4. La data de 16 iunie 2016, președintele Comisiei juridice, numiri și imunități a prezentat amendamente la proiectul de lege propus de Guvern.
5. Astfel, la propunerea deputatului **Igor Vremea**, art.3 alin.(1) a fost completat cu litera „i” *Membrii colegiilor/comisiilor de admitere în profesie, evaluare, disciplinară și/sau etică, a profesiilor conexe justiției*”
6. Amendamentul propus de deputatul Igor Vreme, se regăsește în textul Legii nr. 133, adoptată în lectură finală la data de 20/06/2016.
7. Amendamentul propus de deputatul Igor Vremea deși modifica conceptual instituția declarării veniturilor și intereselor de către titularii funcțiilor publice și de demnitate publică, nu a fost însoțit de motivarea necesității intervenției legislative în sistemul drepturilor și garanțiilor constituționale ale cetățeanului în domeniul justiției, precum și scopul subordonării organelor de autoadministrare a avocaturii, controlului realizat de Autoritatea Națională de Integritate (ANI) în domeniul asigurării integrității și prevenirea corupției în exercitarea funcției publice și de demnitate publică, art. 5 din Legea nr. 132.
8. Necesitatea introducerii prezentei sesizării în scopul restabilirii ordinii constituționale, a fost determinată de faptul apariției în spațiul public a unui potențial conflict scos în evidență prin declarații publice și urmat de proceduri declanșate de ANI în privința

președintelui Comisiei de Licențiere, susceptibil unor percepții de utilizare a autorității ANI în scopul ingerințelor în activitatea organelor de autoadministrare a avocaturii.

9. Dovada potențialului conflict instituțional în fraudarea aparențelor de eficiență dreptului constituțional la apărare, se face cu copii de acte vizând fapte consumate de ingerință a ANI în activitatea organelor de autoadministrare în avocatură, în temeiul reglementărilor legale constituționalitatea cărora este criticată, acuzații de abuz, copia adresărilor deschise, extrase din declarații difuzate prin rețeaua de socializare Facebook.
10. Potrivit notei informative la proiectul Legii nr. 133 din 17.06.2016, privind declararea averii și a intereselor personale (Legea 133) în redacția prezentată de Guvern, adoptarea legii a fost determinată de „*necesitatea intervenției în partea ce se referă la mecanismul existent de declarare a averilor funcționarilor publici și a persoanelor cu funcții de demnitate publică*”.
11. Deci, scopul legii declarat de Guvern, se referea la eficientizarea sistemului de declarare a averilor și intereselor personale de către deținătorii de funcții publice și implicit asigurarea integrității funcționarilor publici. În acest sens, includerea membrilor colegiilor/comisiilor de admitere în profesie, de evaluare, disciplină sau de etică a profesiilor conexe justiției, care se atribuie la alte categorii decât cea de deținător al funcției publice, se află în disonanță cu scopul legii, declarat de Guvern la momentul prezentării proiectului în Parlament, precum și cu cadrul normativ conex – Legea nr. 132 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate din 17/06/2016.
12. Potrivit definiției constituționale al statutului de avocat, „***independența profesiei de avocat față de stat constituie, în toate manifestările sale generale, una dintre caracteristicile societății libere***”, (§44 HCC 18/2018). Independența avocaturii constituie una din condițiile constituționale esențiale a exercitării activității de avocat și implicit a constituționalității exercitării obligației pozitive a statului de a asigura asistența juridică calificată în procedurile judiciare, în sensul **art. 26** din Constituție, (HCC 3/2011).
13. Exercițiul dreptului la apărare, statuat la **art. 26** din Constituție, este consolidat de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prin aplicarea **art.6 din Convenția** pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (HCC3/2011). Or, **interesul public de a avea o societate liberă**, nu cunoaște un domeniu mai sensibil decât **independența**, imparțialitatea și disponibilitatea avocaților față de cetățeni, prin oferirea de sfaturi și de servicii juridice.
14. Înalta Curte cu ocazia definirii standardelor constituționale privind reglementarea profesiei de avocat a statuat cu valoare de principiu, că „*atunci când legislativul decide să delege o parte din autoritatea sa, în domenii de politici publice, către anumite organe profesionale, i.e către Uniunea Avocaților, el trebuie să respecte principiul autogovernării acestora*”, §41 HCC nr.18/2018.
15. Din definiția constituțională a statutului avocaturii, rezultă că independența avocaturii este inerentă obligației pozitive a statului privind asigurarea dreptului constituțional la un proces echitabil, dreptul la apărare și implicit caracteristicile democratice ale statului, motiv din care incidența prevederilor **art. 1 alin. (3), art. 20, art. 26**, din Constituție aplicate în coroborare cu prevederile **art. 4 din Constituție și art. 6§1 din CEDO**, este prezentă.
16. Independența profesiei de avocat din perspectiva definiției constituționale fiind o condiție *sine qua non* a exercitării dreptului de acces la justiție, **art. 20** din Constituție

și dreptul la apărare **art. 26** din Constituție, poate fi restrânsă în scopul realizării unui interes public, doar în condițiile autorizate de Constituție - **art. 54 alin. (2)** din Constituție, Legislativului revenindu-i sarcina justificării admisibilității constituționale a ingerinței realizată în activitatea avocaturii cu ocazia instituirii unui control special în privința anumitor membri ai organelor de autoadministrare a avocaților, atât în fraudarea garanțiilor constituționale de independență a avocaturii cât și autogovernare.

17. În speță, potrivit lucrărilor dosarului legislativ, necesitatea realizării unor ingerință în standardele de independență a avocaturii și/sau asigurării unui control special în privința organelor de autoadministrare a avocaților și incorporarea proiectului în sistemul existent de reglementări a profesiei, nu a fost analizate de autorul proiectului de lege din motivul că acesta nu s-a referit la alte categorii de subiecți, decât cei care exercită funcții publice și de demnitate publică, precum și membrii familiilor acestora.
18. Autorul amendamentului inclus la lit. „i” din alin. (1) al art. 3 din Legea 133, de fapt a modificat conceptul legislativ propus de Guvern, sub aspectul scopului specific al legii și necesitatea extinderii intervenției legislative și la alte domenii, decât cel al exercitării funcțiilor publice de către titularii statutului special de funcționar public sau de demnitate publică, argumentate de către Guvern.
19. Deci, amendamentul legislativ, a fost introdus de comisia juridică, numiri și imunități, la propunerea arbitrară a deputatului Igor Vrenea, contrar prevederilor art. 20, art. 22 alin. (2) din Legea nr. 100 privind actele legislative, (în vigoare la momentul adoptării Legii 133).
20. Extinderea jurisdicției ANI în privința organelor de autoadministrare a profesiilor liberale conexe justiției, prin intermediul unui amendament, contrar scopului și necesității invocată de autorul inițiativei legislative – Guvernul Republicii Moldova, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1)-(3), art.5. art. 21, art.22 din Legea nr.100, urma să fie însoțit de expertiza concordanței proiectului legislativ cu reglementările Constituționale, legislația în vigoare și legislația comunitară. Or, la caz, Legislativul nu a analizat concordanța extinderii domeniului de intervenție legislativă, propusă de Guvern, în raport cu cadrul normativ de impact legislativ din motivul lipsei unei expertize juridice, încălcând în consecință principiile generale ale legiferării.
21. Prevederile art. 3 alin. (1), lit. „i” din Legea nr. 133, nu se încadrează în sistemul național de exercitare a controlului declarării a averii și intereselor personale, regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor din motivul că potrivit prevederilor art. 5 din Legea nr.132, realizarea controlului averii și intereselor personale altor categorii de subiecți, decât titularii funcției publice și de demnitate publică *este în afara misiunii legale a ANI*. Or, potrivit Legii nr. 132 cu privire la ANI, **jurisdicția ANI** este limitată la asigurarea integrității titularilor funcțiilor publice și de demnitate publică, prevenirea corupției în **sectorul public**.
22. Potrivit cartei principiilor fundamentale ale avocatului european, aprobată la 25/11/2006 de către CCBE, pnc. „a”, *independența și libertatea de a asigura apărarea și consilierea clientului sunt esențiale conformității statutului profesiei de avocat, standardelor europene în domeniul justiției*.
23. În logica interpretărilor principiului independenței profesiei de avocat, promovată de organisme internaționale de profil, avocatul trebuie să fie liber în sens politic, economic și intelectual atunci când acționează în cauza clientului său. Aceasta înseamnă că avocatul trebuie să fie independent față de stat sau de alte interese puternice și nu trebuie să permită ca această independență să fie compromisă de presiuni nepotrivite.

Autoreglementarea profesiei va fi privită ca fiind vitală pentru consolidarea independenței avocatului.

24. Potrivit reglementărilor legale a statutului avocaturii – Legea nr. 1260 cu privire la avocatură, (Legea 1260), „profesia de avocat este liberă și **independentă**, cu organizarea și funcționare **autonomă**”, avocatura fiind bazată *inter alia* pe principiul libertății și **independenței**, art. 1 alin.2, art. 3 lit. „b” din Legea 1260.
25. În acest sens, categoria de independență funcțională a avocaturii, potrivit standardelor constituționale și internaționale, se referă la **raporturile dintre avocatură și organele statale**. Sub acest aspect, profesia de avocat se bucură de o organizare și conducere proprii în afara oricărei ingerințe statale. Statul și-a asumat numai rolul de reglementare a structurilor organizatorice și a principalelor coordonate a statutului profesional al avocaților. Corpului profesiei însă îi revine conducerea efectivă a profesiei, iar în această privință **nu există ingerințe statale**.
26. Principiul autonomiei este un principiu-cheie al organizării, funcționării și conducerii profesiei de avocat, reprezentând o **garanție a independenței** acesteia.
27. Organele de autoadministrare ale avocaților sunt organizate și funcționează în baza principiului autonomiei, în limitele competențelor prevăzute de Legea 1260, art. 34 alin. (1) din Lege.
28. Uniunea Avocaților (UA) – organul de autoadministrare al avocaților, din care fac parte toți membrii barourilor din țară, art. 35 alin.(1) din Legea 1260. Conducerea Uniunii Avocaților se realizează prin organele de conducere: Congresul, Consiliul și președintele Uniunii Avocaților, art. 35 alin. (5) din Legea 1260.
29. Deci, organul de autoadministrare a avocaților este UA, având în calitate de organ suprem de conducere – Congresul UA, care realizează conducerea efectivă a avocaturii prin intermediul Consiliului, în calitate de organ reprezentativ și președintele UA– organ executiv.
30. În cadrul UA se constituie și funcționează în domenii specifice de activitate: comisia de licențiere a profesiei de avocat, comisia de soluționare a contestațiilor, comisia pentru etică și disciplină, Centrul de Instruire a Avocaților; Comisia de cenzori și secretariatul, art. 35 alin.(5) din Legea 1260.
31. Necesită a fi reținut că potrivit principiilor constituționale de organizare a avocaturii¹, independența² se concretizează *inter alia* în inexistența unui drept de control al statului asupra activității avocatului. În acest sens, autonomia decizională a organelor de autoadministrare³ a avocaturii și implicit independența organelor investite cu atribuții decizionale privind influența activității avocațiale, sunt elemente-cheie a independenței profesiei de avocat. Or, subordonarea organelor de autoadministrare a avocaturii, controlului statului, constituie o restrângere a independenței și autonomiei⁴ avocaturii.
32. Aplicând criteriile constituționale de evaluare a independenței judecătorilor cu care operează CC în materie de independență a justiției, se constată că lipsa independenței organelor decizionale a avocaturii în domeniul admiterii în profesie și răspundere disciplinară, afectează independența personală a titularului calității de avocat (HCC 23/2016, §94; HCC 25/2014, §87-89).

¹ Decizia CC 74/206;

² HCC 18/2018, §44;

³ Decizia CC 17/2023, §26;

⁴ HCC 18/2018, §41;

33. Raportând standardele constituționale de reglementare a avocaturii, la extinderea jurisdicției Autorității Naționale de Integritate în privința titularilor calității de membru al colegiilor/comisiilor de admitere în profesia de avocat, de evaluare, disciplină și/sau de etică, precum și intervenția statului în confidențialitatea financiară a avocaților, autorizată la art. 3 alin. (1) lit. „i” din Legea 133, se atestă o imixtiune inadmisibilă în activitatea de avocat și restrângerea independenței avocaților. Or, independența profesiei față de stat constituie, în toate manifestările sale generale, una din caracteristicile societății libere. Interesul public de a avea o societate liberă nu cunoaște un domeniu mai sensibil decât independența, imparțialitatea și disponibilitatea avocaților față de cetățean, *HCC 18/2018 §44*, motiv din care sacrificarea standardelor democratice ale statului, dreptul de acces la o justiție echitabilă și dreptul constituțional de apărare al cetățeanului, în scopul autorizării unui drept de control nespecific al statului în privința anumitor categorii de avocați angajați în activități de autoguvernare a avocaturii, urmează a fi justificată sub aspectul proporționalității situației care a determinat-o, fără a aduce atingeri existenței dreptului sau libertății, obiect al ingerinței legislative criticată (*HCC 7/2015, §122*).
34. Statutul constituțional al avocaturii, dedus din conținutul garanțiilor constituționale a dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil, **art. 20, art. 26** din Constituție, atribuie independenței și libertății avocaturii, un rol esențial realizării misiunii de apărare a drepturilor și intereselor cetățeanului sau de consiliere a cetățeanului în procesul de căutare a justiției împotriva statului sau la autorităților statului, printre care și autoritatea judecătorească.
35. Independența avocatului, în calitate de apărător al drepturilor și libertăților cetățeanului în raport cu autoritățile statului este o condiție *sine qua non* a încrederii în avocatură și ține de esența dreptului în sensul garantat la **art. 26** alin. (2) din Constituție. Or, dreptul constituțional de a reacționa independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților cetățeanului, nu poate fi realizat prin intermediul unui apărător și/sau consiliat de un avocat independența căruia este compromis, în cadrul unui sistem nespecific de control al membrilor organelor de autoadministrare a avocaturii de către autoritățile statului.
36. Potrivit standardelor europene în domeniul avocaturii în sensul interpretat de CCBE, avocatul nu trebuie doar să fie independent față de stat sau alte interese puternice, dar nici nu trebuie să permită ca această independență să-i fie compromisă.
37. În jurisprudența sa privind interpretarea prevederilor **art. 26** din Constituție, Înalta Curtea a statuat că este responsabilitatea statului ca prin legislația sa să instituie toate garanțiile necesare pentru ca persoana să se simtă protejată, (*HCC 9/2008*). Deci, în accepțiunea CC, certitudinea unei protecții efective constituie una din garanțiile constituționale a dreptului la apărare consfințit la **art. 26** din Constituție, motiv din care orice compromitere directă sau indirectă a certitudinii protecției efective a dreptului la apărare, realizată în cadrul unei legiferări contrare standardelor de independență constituțională a mijloacelor de realizare a dreptului la apărare este contrară Constituției.
38. Dreptul la apărare este inclus în sfera garanțiilor dreptului la un proces echitabil în sensul **art. 6 din CEDO**, motiv din care constituționalitatea intervenției legislative în fraudarea independenței avocaturii, realizată prin intermediul art. 3 alin. (1) lit. „i” din Legea 133, urmează a fi analizate prin prisma exigențelor definite de CEDO, potrivit cărora „dreptul la apărare trebuie să fie efectiv” (*Kamasinski c. Austriei*). Or,

- compromiterea eficienței dreptului la apărare sub aspectul lipsei certitudinii independenței profesiei de avocat, în conformitate cu prevederile **art. 4 din Constituție**, urmează a fi reținută drept o restrângere a garanțiilor dreptului la un proces echitabil, garantat la art. 6 din CEDO și art. 20 din Constituție.
39. Eficiența dreptului la apărare constituind *inter alia* și una din garanțiile dreptului constituțional de acces liber la justiție, consfințit la **art. 20** din Constituție, în conformitate cu prevederile **art. 54 alin. (3)** din Constituție, nu poate constitui obiectul unor restrângeri autorizate în sensul alin. (2) al **art. 54** din Constituție. Or, dreptul cetățeanului de acces liber la justiție, nu poate fi realizat de o manieră eficientă, apelând la profesioniști, libertatea cărora este compromisă și/sau subordonați controlului instituțiilor statului.
40. Din considerentele expuse, susținem că prevederilor art. 3 alin. (1) lit. „i” din Legea 133 sunt contrare normelor constituționale reglementate la **art. 1 alin. (3), art. 4, art. 20, art. 26, art. 54 alin. (3)** din Constituție, aplicate în coroborare cu prevederile **art. 6 din CEDO**.

Nediscriminarea, art. 16 din Constituție

41. Potrivit standardelor constituționale de admisibilitate a restrângerii unor drepturi constituționale, în speță restrângerea independenței și autogovernării avocaturii, restrângerea nu trebuie să fie exercitată în vederea discriminării, întrucât în accepțiunea CC, nu ar avea un scop legitim. În acest sens, toate autoritățile trebuie să respecte, atunci când adoptă acte normative, principiul egalității, consacrat în **art. 16** din Constituție (*HCC 11/2016, §42*).
42. Potrivit standardelor constituționale în materie de nediscriminare, violarea principiului egalității și nediscriminării are loc atunci când se aplică un tratament diferențiat în cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau când există o disproporție între scopul urmărit și mijloacele folosite (*HCC 16/2007, §6*).
43. În speță, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) lit. „i” din Legea 133, constituționalitatea cărora este criticată, jurisdicția ANI se extinde doar în privința „*membrilor colegiilor/comisiilor de admitere în profesie, evaluare, disciplinară și/sau etică, a profesiilor conexe justiției*”, realizându-se o diferențiere de tratament sub aspectul restrângerii independenței statutare a profesiei de avocat, în raport cu alte organe de autoadministrare a avocaturii.
44. În conformitate cu prevederile art. 35 alin. (5), alin. (6) din Legea 1260, membrii comisiei de admite în profesia de avocat și a comisiei pentru etică și disciplină, se află într-o situație juridică similară, altor categorii de organe de conducere din componența Uniunii Avocaților. În acest sens, diferențierea de tratament a categoriilor de subiecți incluși în art. 3 alin. (1) lit. „i” din Legea 133, asimilați de o manieră arbitrară funcționarilor publici, în fraudă garanțiilor statutare de independență a profesiei de avocat, reprezintă o discriminare arbitrară interzisă la **art. 16 din Constituție**.
45. Orice diferență de tratament nu implică în mod automat o încălcare a art. 16 din Constituție. Pentru a stabili încălcarea art. 16 din Constituție trebuie să se constate faptul că persoanele aflate în situații similare sau comparabile beneficiază de tratament preferențial și că această distincție este discriminatorie (*HCC 12/2012, §52*).

46. În speță categoriile de subiecți indicate la art. 3 alin. (1) lit. „i” din Legea 133, se află într-o situația juridică identică în raport cu alte categorii de organe de autoadministrare a avocaturii, atât în raport cu scopul Legii 133 cât și necesitatea intervenției legislative declarate de Guvern, motiv din care art. 3 alin. (1) lit. „i” din Legea 133 prin care s-a instituit un control inadmisibil a avocaturii prin intermediul ANI, misiunea statutară a căreia excede domeniul privat, urmează a fi declarat neconstituțional și în temeiul **art. 16 din Constituție**.

Cadrul normativ pertinent

Criticele de neconstituționalitate aduse prevederilor art.3 alin.(1), lit. „i” din Legea nr. 133 din 17.06.2016, privind declararea averii și a intereselor personale, publicată în Monitorul Oficial nr.245-246, art. 513 din 30.07.2016, în cadrul prezentei proceduri, se întemeiază pe următoarele norme constituționale:

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 20

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 26

Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

IV – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Urmare celor expuse, în conformitate cu prevederile art.1, 7, 38, 75 și 143 din Constituția Republicii Moldova, art. art.4 și 25 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. art. 4, 38, 39 din Codul Jurisdicției Constituționale.

Solicităm Înaltei Curți:

- 1.** Admiterea spre examinare a prezentei sesizări;
- 2.** Exercițarea controlului constituționalității și declararea drept neconstituțională a prevederilor art.3 alin.(1), lit. „i” din Legea nr. 133 din 17.06.2016, privind declararea averii și a intereselor personale.

V – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

VI - LISTA DOCUMENTELOR

VII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Cu respect,

Vlas

Batrancea

